

PADİŞAHA SU HEDİYE EDEN ADAM

Bir zamanlar Bağdat'ta çok cömert bir halife vardı. Cömertliği dillere destan olmuştu. Kendisinden yardım isteyenleri güler yüzle karşılar, istediklerini onlara fazlasıyla verirdi. Bu halifenin şehrinden çok uzak bir çölde yoksul bir adam yaşırdı. Adamın karısı her akşam kocasına dert yanar, yoksulluklarından yakınırđı. Derdi ki:

– Herkes bolluk içinde yaşıyor. Biz ise ekmeği zor buluyoruz.

Kocasđ da ona hep sabretmesini söyleyip,

– Zaten ömrümüzün yarısı geçmiş, hâlimize şükre-delim. O kadar da kötü durumda değiliz, derdi.

Adamın bu sözleri karısının kulağına girmez, şöyle karşılık verirdi:

– Bunlar boş laf. Hem yoksulsun hem de kendini beğenmiş. Kendini beğenmişlik kötü bir şey. Üstelik yoksulların kendini beğenmesi daha da kötü.

Sonunda kadının sözleri etkili oldu ve adam yoksulluklarına son vermek için bir şeyler yapmayı kabul etti. Ama ne yapacağını bilmiyordu. Karısına,

– Madem öyle, bu konuda ne yapmamı önerirsin, diye danıştı.

Karısı, cömert halifenin ününü duymuştu.

– Halifeye git, dedi, o seni boş çevirmez.

Adam:

– İyi ama, dedi, büyüklerin huzuruna eli boş gidilmez. Ona ne götürebilirim ki?

Kadının aklına iyi bir fikir gelmişti:

– Ona bir testi su götür. Bizim bu çölde sudan daha değerli bir varlığımız yok. Eminim halife de böyle güzel bir su görmemiştir.

Zavallı kadın, halifenin yaşadığı Bağdat şehrinde Dicle Nehri'nin aktığını bilmiyor, çöldeki gibi orada da su sıkıntısı olduğunu sanıyordu.

Kocasını, bu fikri çok beğendi ve hemen bir testi alıp çölün en iyi kuyusundan su doldurdu ve ağzını sıkıca kapadı. Yolda başına bir şey gelmesin diye de testiyi iyice sarıp sarmaladı. Adam yola koyuldu. Karısı onu dualarla uğurladı ve kocasına testiyi hırsızlara kaptırması için dikkatli olmasını söyledi. Adam yolda dikkatle ilerliyor, kadın da testinin başına bir şey gelmemesi için dualar ediyordu.

Sonunda adam Bağdat'a ulaştı. Resmî giyimli birilerini görünce onlara halifenin sarayını sordu. Adamın yoksulluğu her hâlinden belliydi. Görevliler hemen onu alarak saraya götürdüler. Çünkü halifenin adamları da halife gibi cömert ve iyilikseverlerdi. Adam özenle getirdiği su dolu testiği halifeye verilmek üzere onlara teslim etti. Adam, testiği sağ salim getirdiği için şükrediyordu.

– Çok şükür, diyordu, bu çok değerli hediyemi başına bir şey gelmeden yerine ulaştırdım. Eşim bunu bilse çok sevinir!

Halifenin adamları bu durum karşısında neredeyse güleceklerdi ama hiç belli etmediler. Adamın hediyesini aldıktan sonra karnını doyurup dinlenmesini sağladılar. Sonra da halifenin huzuruna vararak adamın hediye olarak getirdiği su dolu testiği sundular. Halife, adamın samimi davranışından çok etkilenmişti. Adamlarına şöyle dedi:

– Bu testiği altınla doldurun. Kendisi ve ailesi için giyecekler verin. Fakat onu mutlaka Dicle Nehri üzerinden evine gönderin. Çünkü Dicle üzerinden yol daha kestirme olur.

Halifenin adamları, “Sana Halifenin selamı var.” diyerek adama altın dolu testiğiyle birlikte birçok hediye verdiler. Sonra da onu halifenin buyurduğu gibi Dicle Nehri kıyısında bir gemiye bindirdiler. Adam gemiye

binip Dicle Nehri'ni görünce getirdiği hediyeden dolayı kendi kendine utandı.

– O büyük Halife, ne kadar cömertmiş, dedi. Benim o değersiz hediyemi çok değerli bir şeymiş gibi kabul etti. Karşılığında da bunca değerli hediyeler verdi!

Bizim, Allah'a ibadetlerimiz de bedevi adamın Halife'ye hediye olarak bir testi su götürmesi gibidir. Fakat samimi ve gösterişsiz ibadet edersek Allah kat kat karşılık verir.

